

Kâinatın kelâmındaki şifa

Bediüzzaman Hazretleri, İşaratü'l-İ'câz adlı eserinde kâinatın musıkisindeki kelâmların kalpleri ve ruhları şenlendiren bir işlev gördüğüne dair bir takım tesbitlerde bulunmuş ve bu tesbitini şöyle dile getirmiştir:

“Hattâ kulaktaki zar, nur-u iman ile ışıklandığı zaman, kâinattan gelen manevî nidaları işitir.

Lisan-ı hal ile yapılan zikirleri, tesbihatları fehmeder. Hattâ o nur-u iman sayesinde, rüzgârların terennümatını, bulutların na'ralarını, denizlerin dalgalarının nağamatını ve hâkeza yağmur, kuş ve saire gibi her nev'den Rabbanî kelâmları ve ulvî tesbihatı işitir. Sanki kâinat, ilâhî bir musıkî dairesidir. Türü türü âvâzlarla, çeşit çeşit terennümatla kalblere hüznleri ve Rabbanî aşkları itıba' ettirmekle kalpleri, ruhları nuranî âlemlere götürür, pek garib misalî levhaları göstermekle, o ruhları ve kalpleri lezzetlere, zevklere garkeder. Fakat o kulak, küfür ile tıkandığı zaman, o lezziz, manevî yüksek savtlardan mahrum kalır. Ve o lezzetleri îras eden âvâzlar, matem seslerine inkılâb eder.” (İşaratü'l-İ'câz, s. 70)

Kâinattaki seslerin; insanlar ve eşyalar üzerinde önemli bir tesiri vardır. Bilindiği üzere dünyamızın ve vücudumuzun 4'te 3'ü su ile kaplıdır. Özellikle su seslerinin etkisi ele alındığında, su sesinin fizyolojik ve psikolojik olarak terapi işlevi gördüğü yapılan araştırmalarda anlaşılmıştır. Aynı zamanda suyun, vücudumuzdaki ses ve titreşimler için de bir iletken vazifesi gördüğü yapılan çalışmalarda ortaya çıkarılmıştır.

Meselâ su üzerinde araştırma yapan Prof. Dr. Masaru Emoto, içinde 70'ten fazla su kristali resmi bulunan “Su Kristalleri” adlı kitabında şunları kaydetmiştir: “Su, cansız bir madde değil; canlı ve duyguları algılayan kristallerden oluşmaktadır. Su, çevresinden pozitif ve negatif bilgileri alır ve ona göre tepki verir.”

Rabbimiz yüce kitabımız Kur'ân-ı Kerim'de 'her şeyin sudan yaratıldığını' buyurmaktadır. Su sesi ise; Allah'ın Şafî isminin zikrini ihtiva etmektedir. Aynı zamanda su sesinin insan psikolojisi üzerinde de büyük etkilere sahip olduğunu tarih sayfalarını karıştırdığımızda görebiliyoruz.

Meselâ, 15. yy. Osmanlı dönemini incelediğimizde Edirne'de Sultan Bayezid Dârüşşifâsı'nda akıl hastalarının müzik ve su ile tedavi edildiğine şahit olmaktayız. Çünkü su şırıltısında; kişinin ruhî marazlarını çözümleyen terapötik etkiler mevcuttur. Bununla birlikte denizlerdeki dalgaların oluşturduğu hoş sedaların da bünyemize etki eden arındırıcı bir nitelik bulundurduğu belirlenmiştir. Deniz sesleri kişinin geçmiş yaşantısının bıraktığı zararlı yazılımları temizleyerek manevî bir arınma ve bir travma tedavisi özelliğine de sahiptir.

Bilindiği üzere maddî ve manevî arınma önce suyla başlamaktadır. Dinimizin direği olan namaza başlamadan önce de abdest alıyoruz. Nitekim suyun fizyolojik anlamda bir nevî detoks olmasının yanı sıra; suyun kelâmında da şifa saklıdır. Binaenaleyh kadim kaynaklarda suyun; ilmi ve iletişimi temsil ettiği belirtilmektedir. Ayrıca suyun sesindeki şifayı fark eden otantik müzik grupları; kişinin iç huzurunu yakalayabilmesi, sükûneti elde edebilmesi ve değişik şuur hallerine geçiş sağlayabilmesi için seslerin dinlendirici yönünü baz alarak, huzuru arttıran meditatif bir ortam oluşması için musıkî çalışmalarında su sesini kullanmaktadırlar.

Kuşların kelâmına dikkatlerimizi celbettiğimizde; hususen seher vakitlerindeki kuş civıltılarının insanın ruh yapısına denge ve dönüşümü ilham ettiğini görebiliriz. Kuşlar, sabahın erken saatlerinde o ahenkli ötüşleriyle; üzerimizdeki gafleti dağıtmaya vesile olmaları sayesinde güne daha dingin bir şekilde başlamamıza sebep olmaktadır.

Ayrıca kuşlar, bazı esmaları da temsil etmektedirler. Burada Hz. Süleyman'ın (as) kuş dilini biliyor olmasının, esmaya olan vukufiyetini de gösterdiğini ifade edebiliriz. Zira Mevlânâ'nın Divan-ı Kebîr'in de "Hz. Süleyman (as) gönül gözüyle, can gözüyle gördü de, bu yüzden bütün kuşların dillerini bildi." (Divan-ı Kebîr III, 1281) denilmektedir. Begavî (ra), Ka'b-ül-Ahbar (ra)'dan nakledildiğine göre, Hz. Süleyman'ın (as) bazı kuşların ötüşünde duyduğu manalar şöyledir:

Kırlangıç kuşu ötmesi ile: "Hayırdan ne yaparsanız sonra onu bulursunuz."

Güvercin ötmesi ile: "Gökleri ve yeri yaratan Rabbimi noksan sıfatlardan tenzih ederim."

Kumrunun ötmesi ile: "Sübhane Rabbiye'l-a'lâ" vs. kelâmlarını Hz. Süleyman'ın (as) işittiği nakledilmiştir.

Rüzgârların kelâmıysa bize "hû" esmasını hatırlatarak, ilham kanalımızı aktive etmektedir. Yunusların kelâmları da bizi dengeleyen, negatif enerjimizi atmamıza sebep olan bir diğer ses terapisisidir.

Ayrıca Peygamber Efendimizin (asm) hadis-i şerifinde yer alan kedilerin kelâmlarında da insanın ruh dünyasına ve biyolojik sağlığına şifa boyutu olan etkiler bulunmaktadır. ["Kedi aile fertlerinden bir ferttir. Hiçbir şeyi kirletmez." (Hadis)]

Araştırmalar, halinden memnun, mırıldayan bir kediyle bir arada bulunmanın insan sağlığına çeşitli biçimlerde faydası olduğunu göstermiştir. Yüksek tansiyonu düşürmek, stresi azaltmak, yalnızlıkla başa çıkmaya yardım etmek, hatta özgüveni güçlendirmek gibi... Kedi mırıltısı, endorfin ve serotonin adlı hormonların salgılanmasını sağlayarak stresimizi azaltmakta ve uykuya dalmamızı kolaylaştırmaktadır.

Amerika'da 'Köpüren' adlı derginin konuyla ilgili yaptığı araştırmada şu açıklama yapılmıştır: "Kedi mırıltısı, insanın karışık olan zihnini düzeltmekte, sükûneti sağlayıp rahat ve huzurlu uykuya vesile olmaktadır." (Zafer Bilim Araştırma Dergisi, Ocak 2012, sayı: 421)

Son asrın büyük âlimi Bediüzzaman Hazretleri ise kedilerin mırıltısı ile ilgili ilginç bir tesbitte bulunmuştur.

Bediüzzaman Hazretlerinin 'Sözler' adlı eserindeki kedilerle ilgili alâkalı şu pasajı çok dikkat çekicidir:

"Hattâ bir gün kedilere baktım. Yalnız yemeklerini yediler, oynadılar, yattılar. Hatırıma geldi: 'Nasıl bu vazifesiz canavarlıklara mübarek denilir?' Sonra gece yatmak için uzandım. Baktım, o kedilerden birisi geldi, yastığıma dayandı, ağzını kulağıma getirdi. Sarih bir surette 'Ya Rahîm, Ya Rahîm, Ya Rahîm, Ya Rahîm' diyerek güya hatırıma gelen itirazı ve tahkiri, taifesi namına reddedip yüzüme çarptı. Aklıma geldi: 'Acaba şu zikir bu ferde mi mahsustur, yoksa taifesine mi âmmdır? Ve işitmek yalnız benim gibi haksız bir muterize mi münhasırdır, yoksa herkes dikkat etse bir derece işitebilir mi?' Sonra sabahleyin başka kedileri dinledim. Çendan onun gibi sarih değil, fakat mütefavit derecede aynı zikri tekrar ediyorlar. Bidayette hırhırları arkasında 'Ya Rahîm' fark edilir. Git gide hırhırları, mırmırları, aynı 'Ya Rahîm' olur. Mahreçsiz, fasih bir zikir-i hazîn olur. Ağzını kapar, güzel 'Ya Rahîm' çeker. Yanıma gelen ihvanlara hikâye ettim. Onlar dahi dikkat ettiler, 'Bir derece işitiyoruz' dediler. Sonra kalbime geldi: 'Acaba şu ismin vech-i tahsisi nedir? Ve ne için insan şivesiyle zikrederler, hayvan lisaniyla etmiyorlar?' Kalbime geldi: Şu hayvanlar çocuk gibi çok nazdar ve nazik ve insana karışık bir arkadaş olduğundan, çok şefkat ve merhamete muhtaçtırlar. Okşandığı vakit hoşlarına giden taltifleri

gördükleri zaman, o nimete bir hamd olarak, kelbin hilâfına olarak esbabı bırakıp yalnız kendi Hâlık-ı Rahîminin rahmetini kendi âleminde ilân ile nevm-i gaflette olan insanları ikaz ve 'Ya Rahîm' nidasıyla: Kimden meded gelir ve kimden rahmet beklenir, esbabperestlere ihtar ediyorlar'." (Sözler, s. 334)

Bediüzzaman Hazretlerinin tesbitine göre; bizim kedi mırımları diye telâkki ettiğimiz sesler; esasen Cenâb-ı Hakk'ın esmasından 'Ya Rahim!' (Merhamet eden Allah) ismini zikirleridir. Günümüzde yapılan araştırmalar da kedilerin 'Ya Rahim' zikrinin, insan sağlığına olan pozitif yöndeki etkisinin sebebinin apaçık ortaya koymaktadır.

Hülâsa olarak; kâinatta cansız olarak telâkki ettiğimiz varlıkların kelâmındaki zikirlerin de insan üzerinde terapi nevinden büyük tesirler bıraktığını Üstadımızın şu ifadeleri özetlemektedir:

"Camid kalbleri aşk u şevkle ihya eden, sönmüş olan ruhları şen ve şâd eden, şâirlere sermaye olarak şâirane teşbihleri, temsilleri, üslûbları ilham eden; sular ile hadravat ve nebatattır." (İşaratü'l-İ'caz, s. 145)

Şeyma TÜRKAN Şeyma TÜRKAN